

► Engl Invader 150 • Mesa Boogie Dual Rectifier Roadster

Av Mats Claesson

Ett monster på hög volym

► I FUZZ nr. 1-05 testade jag Boogies flaggskepp Roadking, en förstärkare som verkligen ger gitarristen ett alternativ till det jag skrev om i inledningen, alltså olika förstärkare att växla mellan.

Roadster skulle man kunna beskriva som en Roadking Light. Boogie har strip-pat ner antalet loppar till en. Slutstegs-

tifierfamiljens övriga modeller; Två rader kontroller uppdelat på fyra kanalsektioner. Varje kanal har kontroller för gain, treble,

”färgningen” av de olika kanalernas alla tonala alternativ. Till att börja med har varje kanal tre tonval, eller gainval. Kanal 1 och 2 har clean, fat och pushed. Namnen talar för sig själva. Lägg dessutom till val av diod eller rörrectifiers, där (enkelt uttryckt) diod ger ett snabbare, tajtare anslag och rör komprimerar en aning, för lite ”svampigare” sound. Till

rören är nu en uppsättning 4x6L6 istället för dubbla uppsättningar 6L6 och EL34. Till sist har man valt en uppsättning högtalaranslutningar istället för Roadkingförstärkarens dubbla switchbara. Resultatet är ändå frapperande vad gäller olika ljudmöjligheter. Precis som Engl Invader 150 bjuder Roadster på en formidabel palett av sound att måla med.

Mesa Boogie Dual Rectifier Roadster

Handhavandet är något annorlunda på Roadster om man jämför med Invader 150. Det går inte att spara sina ljud mer än att man ställer in de ljud man gillar på de fyra kanalerna och växlar mellan dessa. Givetvis kan man ändra ljuden in absurdum men då får man gå fram till stärkaren och ratta och dra i miniswitchar, vilket kanske inte alltid är så bekvämt i en livesituation.

Boogies gränssnitt börjar vi vänja oss vid nu och det följer samma mönster som på Rec-

mid, presence, bass och master. På vardera kanal kan man dessutom välja mellan tre olika tonala lägen. Kanal 1 och 2 har varsin miniswitch med lägena clean, fat och pushed. Kanal 3 och 4 har på sina miniswitchar lägena raw, vintage och modern. På baksidan av förstärkaren finns ytterligare fyra sektioner, en för varje kanal, med reverbkontroll, val av silicone diode/rectifier rör, val mellan 100/50 watt och effektloop on/off.

På framsidans panel finns också kontroller för solovolymfunktion och en master output.

För att snabbt återvända till panelen på baksidan hittar vi också anslutningar till det medföljande pedalbordet, anslutningar för kanal 1, 2, 3, 4, reverb, solo, loop och tuner out – dessa anslutningar gäller för extern switchpedal. Vidare finns loop level kontroll, slave out level och anslutningar för högtalare 1 st. 16 ohm, 1 st. 8 ohm och 2 st. 4 ohm.

LJUD

Vad man initialt kanske inte inser är att möjligheterna nästan är oändliga när det gäller

F A K T A

Mesa Boogie Rectifier Roadster

- Rörbestyckad förstärkartopp
- 100 watt
- Mastarsektion; mastervolume, solokontroll
- 4 kanaler; gain, treble, mid, bass, presence och master
- Gain/tonval: kanal 1 och 2; clean, fat och pushed. Kanal 3 och 4; raw, vintage och modern.
- Reverb, silicone diod/tube rectifier, 100/50W och loop on/off valbart för respektive kanal
- Anslutningar; Medföljande fotpedal, Loop in/out, ext. footswitch; kan. 1, 2, 3 och 4, reverb, solo, loop och tuner out, slave level out och 4 st. högtalaranslutningar 16, 8 och 2x4 ohm.
- Rör; 5 st. 12AX7 i försteg, 4 st. 6L6 i slutsteg och 2 st. 5U4GB rectifier rör
- Pris: 28 995:-
- www.svenskmusik.se

slut finns också valet att köra förstärkaren på 50 eller 100 watt. Jag lovar, dessa olika kombinationer i konjunktion förändrar ljudbilden markant. Jag skulle vilja påstå att om man tar sig lite tid i anspråk kan man, oavsett vad för gitarr och vilka mikar man använder, hitta just de ljud man är ute efter.

De mest markanta skillnaderna i tonal variation hittar man, kanske inte otippat, på de två första kanalerna som är skraddrasydda för rena till "komp"-distade ljud.

Använder man en gitarr med singlecoilmikar och tycker att det känns som om ljudet är lite smalt eller spretigt kan man genom att labba med de olika switcharna ganska snabbt hitta en kombination som ger ett fett och svulstigt singlecoilsound. Omvänt likadant om man använder humbuckermikar. Regeln är att man absolut inte får vara lat och bekväm utan verkligen ge sig i kast med förstärkarens olika valmöjligheter.

Det är kanske överflödigt att berätta att i stort sett vilka ljud som helst går att locka fram ur clean- och crunchkanalerna. Roadster har ett något lägre headroom om man jämför med Invader 150. Det rena ljudet vill spricka upp på ganska tidig nivå, men här infinner sig å andra sidan ett mycket tilltalande komprimerat, duckande ljud som är helt rätt i rörsammanhang, likadant på crunchkanalen.

Det två leadkanalerna, 3 och 4, ger dist i varierande tonal riktning och mängd. Allt från mättade eller grovkorniga kompmattor till oerhört finkornigt "fluid"-sound som sjunger med lång och fet sustain. Även på leadkanalerna gäller det att med varsamma öron ställa in de olika miniswitcharna för det ljud man är ute efter. Faktum är att det bjuds så många varianter att man ibland glömmer vad man ställt in och kanske tänker; fan, det saknas lite si och så eller tvärtom, det är för mycket ditt och datt. Oftast är det någon watt-switch eller rectifierkombination man inte tänkt på, och lösningen finns där nära till hands.

En intressant sak är den (oförtjänta) kritik Boogiestärkarna ibland får; att de låter nasalt och näbbigt. Det enkla svaret är att Boogies förstärkare skall spela på en viss volymnivå för att komma till sin rätt. Helt klart är det så att grundljudet lutar en aning åt det spretigt nasala om man inte ställer på lite volym. Vid högre nivåer, som kanske inte passar så bra i replokalen, börjar nämligen förstärkaren att andas och ett löddrigt, fett och faktiskt fysiskt sound infinner sig. Precis som vissa andra, speciellt brittiska förstärkare trivs Roadster när den pressas ganska hårt, och visar då upp en kraft som nästan är skrämmande... och vrålbra.

SLUTOMDÖME

Roadster är en något enklare Roadking och passar ypperligt för den gitarrist som vet med sig att det är på starka volymnivåer det skall spelas. Om man inte använder alltför många olika effekter som skall disponeras ut på många ljud, utan i stället, i en livesituation, kan tänka sig fyra inställda grundljud att arbeta med är detta en perfekt förstärkare. Förstärkaren bjuder på en otrolig mångfald ljud men det är fyra man har tillgång till via fotpedalen när man väl bestämt sig. Lägg därtill solofunktionen som gör de fyra ljuden till åtta.

Roadster vill spela högt för att må riktigt bra, men för den som tänkt sig att "go loud and sounding good" är Roadster ett måste att kolla in. ■